

а не на западъ отъ Сливенъ (въ околността на село Бургуджий).

Интересно е, че съгласно прѣданието, въ съседното на Дерменъ-Дере село Малко-Чочовенъ, жителитѣ били потомци на българитѣ отъ разсипаната „касаба.“ За името на това старо заселище различно се говори. Споредъ нѣкои стари дермендеренци, тая „касаба“ се наричала Дервентъ, — нѣщо съмнително, защото дервентъ е турска дума и значи проходъ, а съгласно прѣданието — „касабата“ е разсипана. Дали врѣменно, слѣдъ тия срутини, тукъ е имало заселища Дервентъ — не се знае. Споредъ други, тая „касаба“ се наричала „Юленъ-Градъ.“ Това название е интересно и загадъчно. Ако даннитѣ на Идриза за Авли (Афли у Томашекъ, Sitzungsberichte, Т. 113), които го посочватъ на изтокъ, а не на западъ отъ Истлифносъ (Сливенъ), не сж достовѣрни, то сигурно бихме били наклонни да вѣрваме, че Юленъ визира Авли. И наистина, въ разнитѣ прѣписи на Вилхардуеновия ржкописъ, името Авли е съ близки на „Юленъ“ варианти: Eulin, Elin, Eului, Eului и т. н.

Пакъ съгласно горнето прѣдание, „касабата“ или „Юленъ-Градъ“ били разсипани отъ турцитѣ, защото тукъ била обирана турската поща. Най-правоподобното е, че „Юленъ-Градъ“ е разсипанъ още съ фактическото падане на тия покрайнини подъ турцитѣ.

Надъ тая „касаба,“ казватъ, по склона на самата Стара-Планина, дѣто е днесъ Дерменъ-Дере, имало мѣнастиръ Св. Архангелъ Михаилъ (Гавраилъ ?) съ съборъ на 8-и ноември. Жителитѣ отъ тѣй разсипания градъ-крѣпостъ се заселили именнo около тоя мѣнастиръ. Че около днешното село Дерменъ-Дере или Гавраилово е имало мѣнастиръ съ срѣдновежковно минало се вижда отъ спасенитѣ въ това село спомени за калугери. Отъ описанието на близкото до Дерменъ-Дере село Малко-Чочовенъ ще се види, че тамъ сж намѣрени слѣди отъ черква и манастиръ заедно съ кръстъ, на който личалъ надписъ 1200 г. Съгласно подробноститѣ пакъ отъ дермендеренското прѣдание, когато вече „Исмаилъ Калеси“ паднало, въ България дошли „татархановетѣ.“ Послѣднитѣ убили Заимъ Дандикъ, а заедно съ него и двама българи: единъ калугеръ и другаря му